

“Buit del tot el meu jo, omple'l de Tu”

Demana al Pare, al Fill i a l'Esperit Sant, i a la teva Mare, que et facin conèixer-te i plorar per aquest munt de coses brutes que han passat per tu, deixant -ai!- tant de pòsit...

15 d'abril

-I ahora, sense voler apartar-te d'aquesta consideració, digues-li: dóna'm, Jesús, un Amor com a foguera de purificació, on la meva pobra carn, el meu pobre cor, la meva pobra ànima, el meu pobre cos

es consumeixin, netejant-se de totes les misèries terrenals... I, ja buit del tot el meu jo, omple'l de Tu: que no m'aferrí a res d'ací baix; que em sostingui sempre l'Amor. (Forja, 41)

És l'hora de clamar: recorda't de les promeses que m'has fet, per emplenar-me d'esperança; això em consola en el meu no res i m'omple la vida de fortalesa. Nostre Senyor vol que comptem amb Ell, per a tot: ens adonem amb evidència que sense Ell no podem fer res, i que amb Ell podem fer-ho tot. Es confirma la nostra decisió d'anar sempre en la seva presència.

Amb la claredat de Déu en l'enteniment, que sembla inactiu, ens resulta indubtable que, si el Creador té cura de tothom -dels seus enemics i tot- quanta més no en tindrà dels amics! Ens convencen que no hi ha mal, ni contradicció, que no es converteixi en bé: així s'assenten

més fermament en el nostre esperit, l'alegria i la pau, que cap altre motiu humà no ens podrà arrencar, per tal com aquestes *visitacions* sempre ens deixen quelcom de seu, quelcom diví. Lloarem el Senyor Déu Nostre, que ha fet en nosaltres coses admirables, i comprendrem que hem estat creats amb capacitat per posseir un tresor infinit.

Havíem començat amb pregàries vocals, senzilles, encantadores, que vam aprendre en la nostra infantesa, i que mai no ens agradaria d'abandonar. L'oració, que va començar amb aquesta ingenuïtat pueril, es desenvolupa ara en un canal ample, tranquil i segur, ja que segueix el pas de l'amistat amb Aquell que va afirmar: *Jo sóc el camí*. Si estimem Crist així, si amb una divina gosadia ens refugiem en l'obertura que la llança va deixar en el seu Costat, s'acomplirà la promesa del Mestre: *si algú m'estima,*

*guardarà la meua paraula, i el meu
Pare l'estimarà, i vindrem a ell i en ell
farem estada.* (Amics de Déu, nn.
305-306)

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-ad/dailytext/buit-del-tot-
el-meu-jo-omplel-de-tu/](https://opusdei.org/ca-ad/dailytext/buit-del-tot-el-meu-jo-omplel-de-tu/) (20/04/2025)